

NYHEDSBREV

EU-Kommissionen foreslår omnibuspakke for at ændre bæredygtighedsregler

EU-Kommissionen foreslår omnibuspakke for at ændre bæredygtighedsregler

EU-Kommissionen præsenterede sit længe ventede forslag til en omnibuspakke den 26. februar 2025.

Det omfatter forslag om væsentlige ændringer af nogle af reglerne i direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering (Corporate Sustainability Reporting Directive, (CSRD)), direktivet om due diligence i forbindelse med virksomheders bæredygtighed (Corporate Sustainability Due Diligence Directive, (CSDDD)) og EU's taksonomiforordning.

Forslaget til omnibuspakken er en del af en bredere indsats for at forenkle bæredygtighedskravene og begrænse de administrative byrder og omkostninger for virksomhederne, samtidig med at EU's overordnede miljømæssige og sociale mål opretholdes.

Forslaget omfatter også ændringer af reglerne om mekanismen for CO2-grænsetilpasning (kulstofgrænsetilpasningsmekanismen) (Carbon Border Adjustment Mechanism (CBAM)). Disse ændringer er dog mere begrænsede i omfang.

Du kan læse mere om forslaget til omnibuspakken i EU-Kommissionens officielle pressemeddelelse om omnibuspakken, der kan ses her: [EU-Kommissionens pressemeddelelse](#).

Indhold

1. Sammenfatning	3
2. Sikring af konkurrenceevne i en global økonomi i forandring	4
3. Ændringer af Corporate Sustainability Reporting Directive (CSRD): begrænsning af anvendelsesområdet og lempelse af rapporteringsforpligtelserne	4
4. Små og mellemstore virksomheder (SMV'er) og små midcap-virksomheder (SMC'er): begrænsning af rapporteringsbyrden og frivillig standard for bæredygtighedsrapportering (VSME-standard)	9
5. Frivillighed, strategisk anvendelse og værdiskabelse ved brug af VSME-standard	10
6. Ændringer af Corporate Sustainability Due Diligence Directive (CSDDD): et mere begrænset fokus på direkte leverandører	12
7. Ændringer i EU's taksonomiforordning: begrænsninger af rapporteringsbyrden	14
8. Ændringer i Carbon Border Adjustment Mechanism (CBAM): ændring af compliance-mekanismer	16
9. Vejen frem: balance mellem ambition og gennemførlighed	18
10. Næste skridt i lovgivningsprocessen	18

1 Sammenfatning

EU-Kommissionen har fremlagt et forslag til en omnibuspakke, der indebærer væsentlige ændringer i EU's bæredygtighedsregler.

Forslaget har til formål at forenkle og begrænse virksomheders forpligtelser og arbejde vedrørende bæredygtighedsrapportering og due diligence vedrørende bæredygtighed.

Forslaget har også til formål at begrænse virksomheders administrative byrder og omkostninger i forbindelse dermed og skabe en bedre balance mellem bæredygtighedsambitioner og virksomhedernes konkurrenceevne.

Vigtigste ændringer

De vigtige ændringer efter forslaget til omnibuspakken omfatter blandt andet følgende:

- **Direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering (Corporate Sustainability Reporting Directive (CSRD)):**
 - Udsættelse af begyndelsestidspunkterne for rapporteringsforpligtelserne: Store virksomheder og mellemstore børsnoterede virksomheder får to års ekstra tid til at tilpasse sig CSRD, hvilket betyder, at de første omfattede virksomheder nu først skal rapportere fra 2027 i stedet for 2025
 - Begrænsning af de omfattede virksomheder: Fra 2027 hæves tærskelværdierne, så kun virksomheder med mere end 1.000 ansatte og en nettoomsætning på over 50 mio. euro eller en balancesum på over 25 mio. euro bliver omfattet. Små børsnoterede virksomheder undtages fra 2028.
 - Forenkling af European Sustainability Reporting Standards (ESRS): Standarderne ændres, så virksomhederne får større fleksibilitet i forhold til, hvilke bæredygtighedsdata de skal rapportere. Der lægges større vægt på væsentlighedsvurdering frem for faste krav.
- **Frivillig rapportering for mindre virksomheder:**
 - Mindre virksomheder kan vælge frivilligt at rapportere efter VSME-standarden (Voluntary Standard for Sustainability Reporting by Small and Medium-Sized Enterprises). VSME-standarden er udarbejdet for at gøre bæredygtighedsrapportering mere enkel, proportional og tilpasset virksomhedernes ressourcer og kapaciteter og mindre byrdefuld og omkostningsfuld.
 - **Strategisk anvendelse og værdiskabelse:** Brug af VSME-standarden kan hjælpe virksomheder med at forbedre deres risikostyring, bæredygtighedsforhold og relationer til kunder, leverandører, investorer og långivere. En systematisk tilgang til bæredygtighed kan også skabe interne fordele, herunder mere effektiv forretningsdrift og bedre strategisk planlægning.
- **Direktivet om due diligence i forbindelse med virksomheders bæredygtighed (Corporate Sustainability Due Diligence Directive (CSDDD)):**
 - **Indskrænkning af due diligence-kravene:** Virksomheder skal fremover kun udføre due diligence på **Tier 1-leverandører i første led i deres leverandørkæde**, medmindre der identificeres forhøjet risiko længere nede i værdikæden. Dette reducerer omfanget af virksomhedernes ansvar og de administrative byrder, men kan samtidig gøre det vanskeligere at sikre bæredygtighed længere nede i forsyningskæden.
 - **Ændring af ansvarsmekanismer:** Ansvar for due diligence flyttes fra EU-niveau til nationale myndigheder, hvilket kan føre til forskelle i håndhævelse mellem medlemslandene.
 - **Ændret strafferamme:** Kravet om, at bøder skal beregnes på baggrund af virksomheders globale omsætning, fjernes. Det mindsker risikoen for meget høje bøder for virksomheder med international tilstedeværelse.
 - **Udskydelse af gennemførelsen:** Anvendelsen af CSDDD's krav udsættes med op til et år for de største virksomheder og endnu længere for mindre virksomheder. Det giver dem længere tid til at forberede sig og tilpasse sig reglerne.
- **EU's taksonomiforordning:**
 - **Lempelser i rapporteringskravene:** Kun virksomheder med mere end **1.000 ansatte** og en **omsætning på over 450 mio. euro** skal rapportere efter taksonomien. Det begrænser antallet af omfattede virksomheder meget.
 - **Indførelse af en proportionalitetsmekanisme:** Mindre virksomheder kan vælge en **forenklet rapporteringsmetode**, hvor de kun skal rapportere nøgleoplysninger i stedet for en fuld vurdering af deres økonomiske aktiviteter i forhold til taksonomien.
 - **Forenkling af tekniske screeningskriterier:** Reglerne for, hvornår en økonomisk aktivitet kan klassificeres som bæredygtig, præciseres og forenkles for at mindske kompleksiteten for virksomheder.
 - **Frivillig rapportering kan få praktiske konsekvenser:** Selvom mindre virksomheder ikke er forpligtet til at rapportere, kan de alligevel

opleve indirekte pres fra investorer, banker og kunder, der kræver bæredygtighedsdata som en del af deres risikovurderinger. Det kan betyde, at virksomheder, selv om de formelt set ikke er forpligtet, alligevel vælger at rapportere for at bevare deres konkurrenceevne og adgang til finansiering.

- **Mekanismen for CO2-grænsetilpasning (Carbon Border Adjustment Mechanism (CBAM)):**
 - Ændringer af compliance-mekanismer: En stor del af de tidligere omfattede virksomheder fritages fra direkte overholdelsesforpligtelser, men de fleste emissioner forbliver reguleret.
 - Indførelse af et frivilligt certificeringssystem: Virksomheder kan nu vælge en forenklet certificeringsproces for at dokumentere overholdelse af CBAM uden at skulle gennemføre omfattende rapportering.
 - Mulige indirekte konsekvenser: Mindre virksomheder, der ikke er direkte omfattet af CBAM, kan stadig opleve økonomiske konsekvenser, hvis store virksomheder vælger at overvælte CBAM-omkostninger på deres leverandører og aftalepartner.

Vejen frem

Omnibuspakken afspejler en bredere politisk indsats for at gøre bæredygtighedsregulering mere enkelt og nem at anvende og overholde i praksis og mindre byrdefuld og omkostningsfuld for virksomheder, samtidig med at EU's grønne mål fastholdes. Mange virksomheder og politiske beslutningstagere ser ændringerne som nødvendige for at reducere byrderne og omkostningerne. Der er dog også kritikere, der frygter, at lempelserne kan svække gennemsigtigheden og ansvarligheden i virksomhedernes bæredygtighedsarbejde.

Forslaget skal nu gennem Europa-Parlamentet og Rådet, hvor der forventes forhandlinger om eventuelle ændringer, før en endelig vedtagelse kan finde sted. De næste måneder vil derfor formentlig være afgørende for den endelige udformning af reglerne og deres praktiske betydning for virksomheder i hele EU.

2 Sikring af konkurrenceevne i en global økonomi i forandring

I lyset af den hurtige udvikling i de globale økonomiske forhold og markeder står EU, dets medlemslande og europæiske virksomheder over for et stigende pres for at forblive konkurrencedygtige.

Geopolitiske ændringer, ændrede handelsrelationer og accelererende teknologiske fremskridt har ændret de globale markeder og relationer og gør det nødvendigt at have love og regler, der understøtter økonomisk udvikling og modstandsdygtighed.

Omnibuspakken har til formål at balancere ambitiøse bæredygtighedspolitikker og -mål med behovet for at sikre, at EU-virksomheder kan konkurrere effektivt med virksomheder i andre lande med andre lovgivningsmæssige ordninger og rammer.

EU-Kommissionen og andre lovgivende politikere og embedsmænd understreger, at det er afgørende for EU's nuværende og langsigtede velstand at have love og regler, der fremmer bæredygtighed og samtidig opretholder og fremmer økonomisk konkurrencekraft og bæredygtighed.

3 Ændringer af Corporate Sustainability Reporting Directive (CSRD): begrænsning af anvendelsesområdet og lempelse af rapporteringsforpligtelserne

Forslaget til omnibuspakken vil medføre betydelige ændringer i direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering (Corporate Sustainability Reporting Directive (CSRD)), hvis det vedtages uden ændringer.

Formålet er at begrænse virksomhedernes byrder og omkostninger ved overholdelse af bæredygtighedsreglerne, samtidig med at der opretholdes et højt niveau af rapportering og gennemsigtighed i forhold til bæredygtighed.

Ændrede og højere tærskelværdier for omfattede virksomheder

Nogle af de vigtigste ændringer er ændrede og højere tærskelværdier for omfattede virksomheder.

Omnibuspakken opdeler ændringerne af CSRD i to faser for at sikre en gradvis implementering og reducere den administrative byrde for virksomheder.

I *fase 1* udsættes begyndelsestidspunktet for rapporteringsforpligtelserne for nogle virksomheder med to år.

I *fase 2* ændres selve tærskelværdierne for, hvilke virksomheder der er omfattet af CSRD, og visse krav lempes eller fjernes.

Formålet med udsættelserne i fase 1 er at give disse virksomheder mere tid til at tilpasse sig de nye rammer

og imødekomme bekymringer fra virksomheder og brancheorganisationer om, at den oprindelige frist var for kort til at tilpasse interne rapporteringssystemer til de nye krav.

Udsættelserne i fase 1 giver også tilsynsmyndigheder og standardiseringsorganer mulighed for at finjustere den tekniske vejledning og afklare eventuelle udestående usikkerheder vedrørende fortolkningen og implementeringen af ESRS-kravene.

Mange virksomheder hilser denne ændring velkommen, da den giver dem en længere overgangsperiode til at udvikle den nødvendige interne ekspertise, integrere processer til indsamling af bæredygtighedsdata og etablere robuste styringsstrukturer for ESG-rapportering.

Nogle fortalere for bæredygtighed har dog udtrykt bekymring for, at en udskydelse af begyndelsestidspunktet for rapporteringskravenes anvendelse kan bremse fremskridtene mod øget gennemsigtighed og ansvarlighed i virksomhederne. De hævder, at en udskydelse af fristerne kan gøre det mindre presserende for virksomhederne at implementere bæredygtighedstiltag og kan underminere investorernes tillid til pålideligheden af ESG-oplysningerne.

Nogle politiske beslutningstagere understreger, at selvom forlængelsen giver fleksibilitet, bør virksomhederne stadig tage proaktive skridt for at sikre, at de er forberedt på at opfylde rapporteringsforpligtelserne, når de nye tidsfrister træder i kraft.

Fase 1: Udskydelse af rapporteringsforpligtelsen

I fase 1 udsættes rapporteringskravene for store virksomheder og mellemstore virksomheder, der er børsnoterede eller af offentlig interesse (f.eks. virksomheder i regnskabsklasse C stor og børsnoterede virksomheder i klasse D efter de nuværende regler i årsregnskabsloven – fremtidige regnskabsklasser kan ændres).

Disse virksomheder er kendetegnet ved at opfylde kravene om mindst 250 ansatte og enten en nettoomsætning på mere end 50 millioner euro eller en balancesum på mere end 25 millioner euro.

Disse virksomheder skulle oprindeligt afgive bæredygtighedsrapportering fra regnskabsåret 2024 med rapportering fra 2025. Nu skal de først afgive bæredygtighedsrapportering fra regnskabsåret 2026 med rapportering fra 2027.

I fase 1 udsættes rapporteringskravene også for mellemstore virksomheder, der ikke er børsnoterede eller af offentlig interesse (f.eks. virksomheder i

regnskabsklasse C middel efter de nuværende regler i årsregnskabsloven – fremtidige regnskabsklasser kan ændres).

Disse virksomheder er kendetegnet ved at opfylde kravene om mindst 50 ansatte og enten en nettoomsætning på mere end 10 millioner euro eller en balancesum på mere end 5 millioner euro.

Disse virksomheder skulle oprindeligt afgive bæredygtighedsrapportering fra regnskabsåret 2025 med rapportering fra 2026. Nu skal de først afgive bæredygtighedsrapportering fra regnskabsåret 2027 med rapportering fra 2028.

Retsstillingen for virksomheder, der allerede har offentliggjort deres bæredygtighedsrapport for 2024

Flere store og børsnoterede virksomheder har allerede i begyndelsen af 2025 aflagt og offentliggjort deres bæredygtighedsrapport for regnskabsåret 2024 i overensstemmelse med de oprindelige CSRD-krav.

For disse virksomheder skaber omnibuspakken en situation, hvor udskydelsen af fristen ikke har nogen praktisk virkning, da rapporteringen allerede er sket før en eventuel vedtagelse af de nye regler. Da der ikke er tale om en ændring med tilbagevirkende kraft, vil disse virksomheder fortsat skulle følge de rapporteringsstandarder, der fandt anvendelse ved tidspunktet for deres offentliggørelse af rapporten.

Fase 2: Ændrede tærskelværdier og lempelser i kravene

Fra regnskabsåret 2027 med rapportering fra 2028 finder nye tærskelværdier anvendelse. Kun virksomheder med mere end 1.000 ansatte og enten en nettoomsætning på mere end 50 millioner euro eller en balancesum på mere end 25 millioner euro vil være omfattet af CSRD.

Fra regnskabsåret 2028 med rapportering fra 2029 bliver små børsnoterede virksomheder helt undtaget fra CSRD.

Desuden fjerner fase 2 krav om sektorspecifikke standarder, fysiske revisioner af bæredygtighedsrapporter (erstattes med review) og giver mulighed for fravælge rapportering af visse EU-taxonomioplysninger.

Tidsplan for gennemførelse og anvendelse af ændringer i CSRD

Tidspunkt	Ændringer vedrørende CSRD
2024	CSRD finder anvendelse for store virksomheder og mellemstore virksomheder, der er børsnoterede eller af offentlig interesse, dvs. virksomheder med mere end 250 ansatte og enten en nettoomsætning på mere end €50 mio. eller en balancesum på mere end €25 mio.
2025	De ovennævnte virksomheder skulle oprindeligt afgive deres første bæredygtighedsrapport for regnskabsåret 2024 med rapportering fra 2025, men denne frist er nu udsat, så de skal rapportere fra regnskabsåret 2026 med rapportering fra 2027. CSRD finder også anvendelse for mellemstore virksomheder (regnskabsklasse C middel), dvs. virksomheder med mere end 50 ansatte og enten en nettoomsætning på mere end €10 mio. eller en balancesum på mere end €5 mio. Disse virksomheder skulle oprindeligt afgive deres første bæredygtighedsrapport for regnskabsåret 2025 med rapportering fra 2026, men denne frist er nu udsat, så de skal rapportere fra regnskabsåret 2027 med rapportering fra 2028.
2026	Ingen ændringer af tærskelværdierne. Tærskelværdierne fra 2024 finder fortsat anvendelse. Mellemstore virksomheder (regnskabsklasse C middel) skulle oprindeligt afgive deres første bæredygtighedsrapport for regnskabsåret 2025 med rapportering fra 2026, men denne frist er nu udsat, så de skal rapportere fra regnskabsåret 2027 med rapportering fra 2028.

2027	Rapporteringsfristen udsættes: Store virksomheder og mellemstore virksomheder, der er børsnoterede eller af offentlig interesse, skal nu afgive deres første bæredygtighedsrapport for regnskabsåret 2026 med rapportering fra 2027 (oprindeligt 2025). Mellemstore virksomheder (regnskabsklasse C middel) skal nu afgive deres første bæredygtighedsrapport for regnskabsåret 2027 med rapportering fra 2028 (oprindeligt 2026).
2028	Nye tærskelværdier finder anvendelse: Kun virksomheder med mere end 1.000 ansatte og enten en nettoomsætning på mere end €50 mio. eller en balancesum på mere end €25 mio. vil fortsat være omfattet af CSRD. Små børsnoterede virksomheder er helt undtaget fra CSRD.

Ændring af de europæiske standarder for bæredygtighedsrapportering (European Sustainability Reporting Standards (ESRS))

De europæiske standarder for bæredygtighedsrapportering (European Sustainability Reporting Standards (ESRS)) vil blive ændret og forenklet som en del af omnibuspakken.

De nuværende standarder, der som udgangspunkt kan kræve rapportering af over 1.100 datapunkter, anses generelt for at være for komplekse og administrativt byrdefulde for virksomheder, især små og mellemstore virksomheder (SMV'er). Tallet på 1.100 datapunkter er dog hele ESRS-rammen og ikke nødvendigvis til den enkelte virksomheds rapporteringsforpligtelser. De ændrede standarder medfører et stærkere fokus på væsentlighedsvurdering og forhold, der er væsentlige, og sikrer, at virksomheder prioriterer de bæredygtighedsfaktorer, der er mest relevante for deres aktiviteter, branche og interessenter. Det betyder, at virksomhederne skal foretage deres egen vurdering af, hvilke miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (Environmental, Social and Governance (ESG)) faktorer, der har den mest væsentlige indvirkning i forhold til virksomhederne, miljøet, mennesker og samfundet, i stedet for generelt at følge et mere stift, forudbestemt sæt af rapporteringskrav.

Princippet om dobbelt væsentlighed og dobbelt væsentlighedsvurdering

Efter omnibuspakkens foreslåede nye regler skal virksomheder anvende princippet om dobbelt væsentlighed og gennemføre en dobbelt væsentlighedsvurdering.

Dette indebærer ikke kun en vurdering af, hvordan bæredygtighedsforhold påvirker virksomhedens økonomiske resultater (finansiel væsentlighed), men også hvordan virksomhedens aktiviteter påvirker miljøet, mennesker og samfundet (indvirkningsvæsentlighed).

Dobbelt væsentlighedsvurderingens to perspektiver:

1. *Finansiel væsentlighed*: Vurderer, hvordan eksterne bæredygtighedsforhold, såsom klimaforandringer eller sociale forhold, påvirker og kan påvirke virksomhedens økonomiske præstationer
1. *Indvirkningsvæsentlighed*: Vurderer, hvordan virksomhedens egne aktiviteter påvirker og kan påvirke eksterne bæredygtighedsforhold, herunder miljøet, mennesker og samfundet.

Den dobbelte væsentlighedsvurdering sikrer, at virksomheder vurderer og tager hensyn til både deres påvirkning af bæredygtighedsforhold i omverdenen og de påvirkninger, risici og muligheder, som bæredygtighedsforhold medfører for deres egen virksomhed.

Anvendelse af dobbelt væsentlighedsvurdering i små og mellemstore virksomheder (SMV'er)

Efter de nuværende regler er små og mellemstore virksomheder (SMV'er), der ikke er børsnoterede, ikke forpligtet til at udføre en dobbelt væsentlighedsvurdering. Dette betyder, at de ikke behøver at foretage en systematisk vurdering af, hvordan bæredygtighedsforhold både påvirker deres økonomiske resultater (finansiel væsentlighed) og hvordan deres aktiviteter påvirker miljøet, mennesker og samfundet (indvirkningsvæsentlighed).

EU har dog udarbejdet en frivillig standard for SMV'ers bæredygtighedsrapportering, som virksomheder kan vælge at følge. Dens engelske titel er Voluntary Standard for Sustainability Reporting by Small and Medium-Sized Enterprises (SMEs). På engelsk og dansk omtales den ofte kort som "VSEM". Denne standard er udarbejdet af European Financial Reporting Advisory Group (EFRAG). Denne standard er udarbejdet for at hjælpe SMV'er med at strukturere, fremme og udvikle deres bæredygtighedsindsats. Den kan være et nyttigt redskab for virksomheder, der ønsker at forbedre deres bæredygtighedsforhold og tilpasse sig stigende forventninger til bæredygtighed fra investorer, kunder og myndigheder.

Det følger af forslaget til omnibuspakken, at princippet om dobbelt væsentlighed og dobbelt væsentlighedsvurdering også skal anvendes i den nye, ændrede rapporteringsstandard for VSME. Det betyder, at virksomheder, der frivilligt vælger at rapportere efter denne standard, skal forholde sig til både finansiel væsentlighed og indvirkningsvæsentlighed, men i en forenklet form, der er tilpasset SMV'ers kapacitet og ressourcer.

Denne udvikling signalerer, at dobbelt væsentlighed i stigende grad bliver en central del af bæredygtighedsrapporteringen i EU, ikke kun for store virksomheder, som skal rapportere, men også for SMV'er, der ønsker frivilligt at vurdere og rapportere om deres bæredygtighedsforhold og arbejde med deres bæredygtighedsforhold.

Omnibuspakkens indflydelse på dobbelt væsentlighedsvurdering i SMV'er

Med forslaget til omnibuspakken er der dog ikke indført ændringer, der pålægger SMV'er en obligatorisk dobbelt væsentlighedsvurdering. Derfor forbliver det frivilligt for SMV'er at anvende denne metode i deres bæredygtighedsrapportering.

Det er generelt hensigtsmæssigt for virksomheder at holde sig opdateret om de til enhver tid gældende regler om bæredygtig og vurdere, hvordan virksomhederne bedst kan integrere bæredygtighed i deres virksomhedsstrategi og virksomhedsaktiviteter, uanset om virksomhederne er eller ikke er forpligtede dertil efter bæredygtighedsreglerne.

Generelle formål og tilsigtede virkninger med ændringer

Denne generelle ændring i fokus har til formål at gøre bæredygtighedsrapportering mere meningsfuld og relevant og hjælpe investorer, tilsynsmyndigheder og andre interessenter med bedre at forstå en virksomheds væsentlige påvirkninger, risici og muligheder vedrørende bæredygtighed.

Derudover giver de ændrede regler virksomhederne større fleksibilitet til at strukturere deres bæredygtighedsrapporter, så de kan integrere oplysninger om bæredygtighed i deres bredere strategier og rapporter vedrørende virksomhedsrapportering. Denne integration har til formål at begrænse dobbeltarbejde, øge effektiviteten og bringe bæredygtighedsrapporteringen tættere på de finansielle oplysninger.

Tilhængerne af disse ændringer anfører, at en begrænsning af omkostningerne til overholdelse af reglerne vil frigøre ressourcer, så virksomhederne kan investere i reelle bæredygtighedsforbedringer i stedet for administrativt arbejde. Den fleksibilitet, der er indført i European Sustainability Reporting Standard (ESRS), ses også som en måde at forbedre virksomhedernes engagement i bæredygtighedsprincipper og bæredygtighedsaktiviteter i stedet for at pålægge dem en alt for stiv struktur for rapportering.

Nogle kritikere hævder dog, at begrænsede rapporteringskrav kan svække virksomhedernes ansvarlighed og begrænse gennemsigtigheden for investorer og interessenter.

Nogle interessenter hævder, at fjernelsen af sektorspecifikke rapporteringsstandarder kan resultere i uoverensstemmelser i bæredygtighedsoplysningerne.

Verifikation (revidering) af bæredygtighedsrapportering

I forhold til reglerne om verifikation (revidering) af bæredygtighedsrapportering vil en vedtagelse af omnibuspakken medføre den væsentlige ændring, at den fjerner EU-Kommissionens mulighed for at foreslå en overgang fra begrænset sikkerhed til rimelig sikkerhed ved verifikation (revidering) af bæredygtighedsrapportering efter direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering (Corporate Sustainability Reporting Directive (CSRD)). Efter de nuværende regler skal virksomheder, der er underlagt CSRD, opnå begrænset sikkerhed ved verifikation (revidering) af deres bæredygtighedsrapporter. Det betyder, at en revisor eller en uafhængig udbyder af sikkerhed foretager en gennemgang for at bekræfte, at de rapporterede oplysninger ikke er væsentligt fejlagtige. De nuværende CSRD-regler indeholder dog en regel, der giver EU-Kommissionen mulighed for at foreslå et eventuelt skift til rimelig sikkerhed, en strengere revideringsstandard (verifikationsstandard) svarende til det niveau, der kræves for årsregnskaber.

Med omnibusforslaget er denne mulighed for at skærpe revideringsstandarden (verifikationsstandard) nu fjernet. Det betyder, at kravet om begrænset sikkerhed fortsat vil være det højeste sikkerhedsniveau under CSRD. Tilhængere af denne ændring anfører, at opretholdelse af begrænset sikkerhed begrænser omkostninger og administrative byrder ved overholdelse, især for virksomheder, der for nylig er blevet underlagt CSRD. De fremhæver, at rimelig sikkerhed ville have krævet mere omfattende verifikationsprocesser, hvilket ville have øget arbejdet og omkostningerne for virksomhederne uden nødvendigvis at forbedre kvaliteten af bæredygtighedsoplysningerne.

Kritikere hævder dog, at fjernelsen af muligheden for at indføre rimelig sikkerhed kan svække investorernes tillid til bæredygtighedsrapportering, da begrænset sikkerhed giver et lavere niveau af verifikation. Nogle interessenter hævder, at en gradvis overgang til rimelig sikkerhed ville have hjulpet med at sikre pålideligheden og sammenligneligheden af bæredygtighedsoplysningerne og bragt bæredygtighedsrapporteringen tættere på de finansielle rapporteringsstandarder.

Ved at holde sikkerhedskravet på et begrænset niveau forsøger Kommissionen at finde en balance mellem at sikre troværdighed i bæredygtighedsrapporteringen og at undgå for store omkostninger for virksomhederne. De langsigtede virkninger af denne beslutning, især med hensyn til investorernes tillid og rapporteringens

pålidelighed, er dog fortsat et diskussionsemne blandt politiske beslutningstagere og interessenter i branchen.

CSRD-ændringer	Tidligere krav	Nye krav
Tærskelværdi for medarbejdere	250 ansatte (generelt, men 50 ansatte for børsnoterede virksomheder og store enheder af offentlig interesse)	1.000 medarbejdere
Omsætningstærskel	€40 mio. euro (generelt, men 8 mio. euro for børsnoterede virksomheder og store enheder af offentlig interesse)	€50M
Balancetærskel	€20 mio. euro (generelt, men 4 mio. euro for børsnoterede virksomheder og store enheder af offentlig interesse)	€25M
Sektorspecifikke standarder	Påkrævet	Fjernet
Rapporteringsforpligtelse	Umiddelbart	Udskudt med to år

4 Små og mellemstore virksomheder (SMV'er) og små midcap-virksomheder (SMC'er): begrænsning af rapporteringsbyrden og frivillig standard for bæredygtighedsrapportering (VSME-standard)

Forslaget til omnibuspakken medfører væsentlige ændringer for små og mellemstore virksomheder (SMV'er) og små midcap-virksomheder (SMC'er). Det sker ved at reducere rapporteringsbyrden og begrænse, hvilke oplysninger større virksomheder kan kræve fra mindre forretningspartnere.

Begrænsning af den indirekte rapporteringsbyrde

Selvom mange SMV'er og SMC'er ikke er direkte omfattet af CSRD, oplever de ofte en indirekte rapporteringsbyrde, da større virksomheder i

deres værdikæde kræver bæredygtighedsdata eller bæredygtighedsrapporter for at opfylde egne rapporteringsforpligtelser.

Omnibuspakken søger at begrænse denne såkaldte "trickle-down-effekt" ved at fastsætte regler om, at store virksomheder, der er omfattet af CSRD, kun må anmode SMV'er om oplysninger inden for rammerne af en ny frivillig standard – VSME-standard – med mindre yderligere data er strengt nødvendige og ikke kan indhentes andetsteds.

VSME-standard – standard for frivillig bæredygtighedsrapportering for SMV'er

EU-Kommissionen har udarbejdet en standard for frivillig bæredygtighedsrapportering for SMV'er. Standardens engelske titel er Voluntary Standard for Sustainability Reporting by Small and Medium-Sized Enterprises (VSME-standard).

VSME-standard er udarbejdet for EU-Kommissionen af European Financial Reporting Advisory Group (EFRAG).

VSME-standard er frivillig. Den er udarbejdet for at hjælpe SMV'er med at rapportere om bæredygtighed på en forenklet, struktureret og fleksibel måde, der passer til deres mere begrænsede ressourcer og kapaciteter. Standarden sikrer også, at rapporteringskravene forbliver proportionale og ikke pålægger SMV'er unødvendige administrative byrder og omkostninger.

VSME-standardens funktion som "rapporteringsskjold"

Efter forslaget i omnibuspakken skal VSME-standard fungere som et "rapporteringsskjold".

Denne funktion indebærer, at store virksomheder, der er omfattet af CSRD, som udgangspunkt kun kan anmode SMV'er om bæredygtighedsoplysninger inden for rammerne af VSME-standard. Hvis en stor virksomhed har en særlig forpligtelse til at dokumentere bæredygtighedsdata i henhold til lovgivning eller specifikke due diligence-krav, kan den dog i begrænset omfang anmode om yderligere oplysninger, forudsat at disse oplysninger ikke med rimelighed kan indhentes andetsteds, og at anmodningen er begrænset til det nødvendige

Formålet med det begrænsede rapporteringskrav er at sikre, at SMV'er ikke pålægges unødige administrative byrder som følge af større virksomheders complianceforpligtelser.

Mange SMV'er har oplevet en indirekte rapporteringsbyrde, fordi store virksomheder i deres værdikæde har stillet omfattende krav om bæredygtighedsdata uden en klar proportionalitetsvurdering.

VSME-standard skaber derfor en harmoniseret ramme, hvor SMV'er kun skal levere oplysninger, der er relevante og rimelige i forhold til deres størrelse,

ressourcer og påvirkning.

EU-Kommissionen anerkender dog, at der i visse tilfælde kan være behov for supplerende data og oplysninger, for eksempel hvis en stor virksomhed har forhøjet risikoeksponering i relation til bæredygtighedsforhold, eller hvis specifikke oplysninger er nødvendige for at opfylde juridiske due diligence-forpligtelser. I sådanne tilfælde vil en stor virksomhed stadig kunne anmode om yderligere data og oplysninger, men den skal dokumentere, at disse data og oplysningerne ikke med rimelighed kan indhentes på anden vis, og at anmodningen er begrænset til det strengt nødvendige

Dette afspejler en balanceret tilgang, hvor forsyningskædetransparens bevares, samtidig med at de mindre virksomheder beskyttes mod unødigt store krav, som kunne skabe økonomiske og administrative byrder, der ikke står mål med deres kapacitet.

Sammenhæng med bredere bæredygtighedsregulering

Indførelsen af VSME-standard er en del af en bredere indsats for at forenkle og harmonisere bæredygtighedsrapporteringen i EU. Den nye tilgang afspejler en balance mellem at sikre gennemsigtighed og bæredygtighedsansvar på den ene side og reducere overdrevent tunge krav til mindre virksomheder på den anden.

Nogle interessenter har dog udtrykt bekymring for, at en lempelse af kravene til SMV'er kan føre til mindre synlighed om deres bæredygtighedsindsats og potentielt gøre det vanskeligere for investorer at vurdere risici i forsyningskæderne. På den anden side fremhæves det, at mere fleksible og proportionalt tilpassede rapporteringskrav kan øge SMV'ers incitament til at engagere sig i bæredygtighed uden at blive pålagt urimelige byrder.

5 Frivillighed, strategisk anvendelse og værdiskabelse ved brug af VSME-standard

Frivillighed og fleksibilitet i brugen af VSME-standard

Efter de foreslåede nye regler i omnibuspakken vil det fortsat være frivilligt for SMV'er at anvende VSME-standard.

VSME-standard kan dog være et strategisk nyttigt og effektivt værktøj for virksomheder i deres arbejde med bæredygtighed.

VSME-standard kan for eksempel bruges på denne måde af virksomheder, der ønsker at forbedre deres arbejde med bæredygtighed og positive virkninger

af dette arbejde, styrke deres bæredygtighedsprofil, forbedre risikostyring og imødekomme interessenters stigende forventninger.

Investorer, kunder, finansielle institutioner og myndigheder lægger i stigende grad vægt på gennemsigtighed og ansvarlighed i virksomhedernes bæredygtighedsarbejde.

Værdiskabelse gennem bæredygtighedsrapportering og arbejde med bæredygtighed

Et struktureret og effektivt arbejde med bæredygtighedsrapportering kan skabe eller bidrage til værdiskabelse på mange forskellige måder. Her nævnes kun nogle enkelte eksempler.

Forbedret adgang til kapital og finansiering

For det første kan anvendelsen af VSME-standarden forbedre virksomhedens adgang til kapital, da investorer og långivere i stigende grad vurderer påvirkninger, risici og muligheder (Impacts, Risks and Opportunities (IROs)) i relation til bæredygtighed som en integreret del af deres investeringsbeslutninger. En SMV, der frivilligt rapporterer efter en anerkendt, proportional og struktureret ramme, kan styrke sin tiltrækningskraft over for kapitalmarkedet og finansielle institutioner, som efterspørger standardiserede og pålidelige data og oplysninger om bæredygtighedsforhold.

Forretningsudvikling og skabelse af kommercielle og forretningsmæssige fordele

For det andet kan brugen af VSME-standarden ikke kun styrke virksomhedens rapportering, men også bidrage til udviklingen af nye kommercielle og forretningsmæssige fordele. Når en virksomhed arbejder systematisk med bæredygtighedsrapportering og aktivt inddrager bæredygtighed i sine forretningsmæssige vurderinger, beslutninger, strategier, aktiviteter og transaktioner, kan det føre til konkrete ændringer i virksomhedens organisering, processer, produkter, tjenester og samarbejdsrelationer.

Virksomheder, der arbejder struktureret med bæredygtighed, kan ofte identificere nye markedsmuligheder og udvikle løsninger, der imødekommer efterspørgslen fra kunder og

investorer, der prioriterer bæredygtighed. Det kan omfatte innovative produkter og tjenester, der er mere ressourceeffektive, cirkulære eller lavemissionsbaserede. Derudover kan en aktiv bæredygtighedsstrategi føre til effektivisering af driften, herunder reduceret ressourceforbrug, lavere energiomkostninger og optimerede forsyningskæder.

En virksomhed, der anvender VSME-standarden, kan også forbedre sine relationer med kunder, leverandører, investorer, långivere og andre interessenter. Større gennemsigtighed og klare bæredygtighedsforpligtelser kan gøre det lettere at tiltrække langsigtede partnerskaber, opnå bedre finansieringsvilkår og få adgang til bæredygtighedsfokuserede investeringsfonde og kreditmuligheder. Banker, investorer og andre finansielle aktører anvender i stigende grad ESG-kriterier i deres vurderinger, og virksomheder, der proaktivt rapporterer og handler på deres bæredygtighedsforhold, kan stå stærkere i forhandlinger om kapital og finansiering.

Desuden kan bæredygtighedsarbejdet føre til interne organisatoriske fordele, herunder styrket medarbejderengagement, bedre talenttiltrækning og et stærkere omdømme som en ansvarlig virksomhed. I takt med at regulering og markedsvilkår ændrer sig, kan virksomheder, der tidligt integrerer bæredygtighed i deres forretningsmodel, opnå en konkurrencefordel i en verden, hvor bæredygtighed bliver et stadig vigtigere parameter for succes.

Risikostyring og langsigtet robusthed

For det tredje kan en proaktiv tilgang til bæredygtighedsrapportering og due diligence i relation til bæredygtighed reducere langsigtede risici og omkostninger. Virksomheder, der systematisk identificerer, vurderer og håndterer bæredygtighedsrisici, kan undgå juridiske, regulatoriske og omdømmemæssige konsekvenser, der kan opstå, hvis der opdages negative påvirkninger i værdikæden. Dette er særligt relevant i forhold til identificerede påvirkninger, risici og muligheder (Impacts, Risks and Opportunities (IROs)), som virksomheder vurderer som væsentlige for deres langsigtede forretningsmodel og strategiske

positionering.

Virksomhedens arbejde med påvirkninger, risici og muligheder vedrørende bæredygtighed (Impacts, Risks and Opportunities (IROs)) som en del af virksomhedens strategi og virksomhedsdrift

En virksomheds påvirkninger, risici og muligheder vedrørende bæredygtighed (Impacts, Risks and Opportunities (IROs)) omfatter over både finansielle og indvirkningsbaserede væsentlige forhold. Det vil sige både, hvordan bæredygtighedsforhold påvirker virksomhedens økonomiske resultater (finansiell væsentlighed), og hvordan virksomhedens aktiviteter påvirker samfundet, miljøet og mennesker (indvirkningsvæsentlighed).

Virksomheder, der arbejder struktureret med VSME-standarden, får bedre forudsætninger for at kortlægge, kvantificere, kvalificere og håndtere deres IROs og dokumentere deres bæredygtighedsindsats. Det kan være nyttigt og værdifuldt både for deres eget interne arbejde med strategi, virksomhedsdrift, kunder, leverandør, investorer og långivere og for deres interessenter.

Øget fleksibilitet og bedre mulighed for individuel tilpasning og strategisk brug af VSME-standarden ved frivillig rapportering

EU-Kommissionen vurderer, at ændringerne i CSRD vil reducere antallet af virksomheder, der er direkte omfattet af CSRD, med op til 80 %, da tærsklerne for omfattede virksomheder hæves.

Det betyder, at flere virksomheder kan vælge frivillig rapportering efter VSME-standarden frem for at være underlagt obligatoriske rapporteringskrav. Dette giver virksomhederne større fleksibilitet til selv at tilrettelægge deres bæredygtighedsrapportering, så den passer til deres forretningsmodel, branche og strategiske prioriteter.

Den frivillige brug af VSME-standarden giver virksomhederne mulighed for individuel tilpasning, hvor de kan fokusere på de aspekter af bæredygtighed, der er mest relevante for deres drift, værdikæde og interessenter. I stedet for at følge en fastlagt og omfattende reguleringsramme kan virksomhederne tilpasse rapporteringen, så den understøtter deres egne udviklingsmål, risikostyring og kommercielle relationer.

Samtidig kan en strategisk anvendelse af VSME-standarden styrke virksomhedens adgang til kapital, markedsposition og konkurrenceevne. En virksomhed, der arbejder systematisk med bæredygtighedsrapportering og integrerer den i sine strategiske beslutninger, kan forbedre sine relationer til investorer, kunder og finansielle institutioner, som efterspørger gennemsigtighed om bæredygtighedsforhold. Desuden kan en

proaktiv tilgang til bæredygtighed bidrage til forretningsudvikling, driftseffektivisering og reduktion af langsigtede risici.

Samlet set giver VSME-standarden virksomheder mulighed for at arbejde strategisk med bæredygtighed på en fleksibel og proportional måde. Den kan anvendes som et redskab til at styrke rapportering, risikostyring og forretningsudvikling – samtidig med, at virksomheder bevarer friheden til at tilpasse deres indsats efter deres egne behov og prioriteter.

6 Ændringer af Corporate Sustainability Due Diligence Directive (CSDDD): et mere begrænset fokus på direkte leverandører

Forslaget til omnibuspakken vil medføre nogle betydelige ændringer af Direktivet om due diligence i forbindelse med virksomheders bæredygtighed (Corporate Sustainability Due Diligence Directive (CSDDD)), hvis det vedtages uden ændringer.

De foreslåede ændringer sker for at forenkle overholdelsen og begrænse omkostningerne ved overholdelse, samtidig med at ansvarligheden for virksomhedernes bæredygtighedspåvirkning opretholdes. Virksomheder skal nu kun udføre due diligence på deres Tier 1-leverandører i første led af forsyningskæden i stedet for gennem alle led i forsyningskæden, medmindre der er identificeret en forhøjet risiko. Der er dog ingen fælles eller ensartet definition af "forhøjet risiko" på nuværende tidspunkt. Det kan derfor være uklart for virksomheder, hvordan de kan dokumentere en sådan vurdering over for tilsynsmyndigheder, aftaleparter og andre interessenter, og hvornår de skal udvide deres due diligence til mere end Tier 1.

Hvis en virksomhed identificerer en forhøjet risiko længere nede i leverandørkæden, skal den udvide due diligence til mere end niveau 1 og vurdere og håndtere bekymringer vedrørende bæredygtighed og menneskerettigheder hos leverandører på lavere niveauer. Dette kan for eksempel omfatte mere omfattende risikovurderinger, tredjepartsrevisioner og afhjælpende foranstaltninger, især i højrisikosektorer eller -regioner.

For at styrke overholdelsen skal virksomheder inkludere kontraktklausuler i aftaler med Tier 1-leverandører for at sikre, at bæredygtighedsstandarderne opretholdes i hele forsyningskæden. Disse klausuler kan kræve, at Tier 1-leverandører viderefører due diligence-forpligtelser til deres egne underleverandører, hvilket skaber en kaskadeeffekt. Kontraktlige håndhævelsesmekanismer, som for eksempel brug af klausuler om opsigelsesrettigheder eller erstatning

eller skadesløsholdelse, kan også være nødvendige i tilfælde af manglende overholdelse.

En anden vigtig ændring er begrænsningen af hyppigheden af due diligence-vurderinger fra årlige gennemgange til hvert femte år, så virksomhederne kan fokusere på langsigtet risikobegrænsning i stedet for konstant rapportering om overholdelse. Virksomhederne skal dog stadig overvåge nye risici løbende og gennemføre korrigerende foranstaltninger, når det er nødvendigt.

Hvis en virksomhed opdager en for stor risiko under den løbende overvågning, er der behov for øjeblikkelig handling, herunder gennemførelse af mere omfattende vurderinger, håndhævelse af strengere leverandørstandarder og inddragelse af interessenter. Hvis en leverandør ikke gør noget ved overtrædelserne, kan det være nødvendigt at afslutte forretningsforbindelsen for at mindske de juridiske og omdømmemæssige risici.

Tilhængere hævder, at en femårig vurderingscyklus giver mulighed for bedre ressourceallokering og integration af due diligence i den langsigtede strategiske planlægning, hvilket er i overensstemmelse med branchens arbejde mod og med risikobaseret compliance. Kritikere advarer dog om, at en længere vurderingscyklus kan gøre det muligt for overtrædelser af bæredygtighed at forblive uopdagede i længere perioder, hvilket potentielt kan føre til økonomiske og omdømmemæssige risici.

Strafferammen er også blevet justeret, så kravet om, at bøder skal beregnes på baggrund af en virksomheds globale omsætning, er fjernet.

En anden væsentlig ændring vedrører håndhævelse af ansvar, som er flyttet fra EU-niveau til nationale myndigheder. Det giver de enkelte medlemslande større frihed til at udarbejde og anvende regler for due diligence-ansvar. Selvom dette øger fleksibiliteten og gør det muligt at tilpasse ansvarsregler og håndhævelse til nationale juridiske og økonomiske forhold, giver det også anledning til bekymring for potentielle uoverensstemmelser mellem medlemslandene. Sådanne forskelle kan skabe retsuskikkerhed og ulige vilkår for virksomheder, der driver virksomhed i flere lande.

Tilhængere af disse ændringer af CSDDD anfører generelt, at de giver tiltrængte lovgivningsmæssige lettelser, især for virksomheder, der tidligere har kæmpet med det brede omfang af vurderinger af forsyningskæden. De anfører også, at overvågning af Tier 1-leverandører fortsat er en effektiv tilgang til at sikre overholdelse af bæredygtighed og samtidig undgå unødvendige bureaukratiske byrder og omkostninger.

Kritikere hævder dog, at denne ændring kan begrænse virksomhedernes ansvarlighed, da den giver dem mulighed for at undgå ansvar for

overtrædelser, der finder sted længere nede i deres forsyningskæder. Nogle hævder, at det kan svække direktivets oprindelige hensigt om at adressere globale menneskerettighedskrænkelser og miljøskader.

CSDDD-ændringer	Tidligere krav	Nye krav
Omfanget af due diligence	Hele forsyningskæden	Kun Tier 1-leverandører
Vurderingsfrekvens	Årligt	Hvert femte år
Straffens struktur	Bøder koblet til global omsætning	Ingen omsætningsbaserede bøder
Ansvarlighed	EU-dækkende civilretligt ansvar	Ansvar på nationalt niveau

Tidsplan for gennemførelse og anvendelse af ændringer i CSDDD

CSDDD implementeres i tre faser (bølger), hvor de største virksomheder først bliver omfattet (bølge 1), efterfulgt af mellemstore virksomheder (bølge 2) og derefter mindre store virksomheder (bølge 3). De mellemstore virksomheder og mindre store virksomheder får således længere tid til at forberede og tilpasse sig.

Tidsplan for gennemførelse og anvendelse af ændringer af CSDDD

Tidspunkt	Nuværende regler	Foreslåede ændringer med omnibuspakken
25. juli 2024	CSDDD blev vedtaget af EU og trådte i kraft.	Ingen ændringer.
25. juli 2026	Frist for medlemsstaterne til at gennemføre CSDDD i national ret.	Ingen ændringer.

25. juli 2027	Bølge 1: Reglerne finder anvendelse for store virksomheder med mere end 5.000 ansatte og en global nettoomsætning på mere end €1.500 mio.	Udskudt til midt i 2028.
25. juli 2028	Bølge 2: Reglerne finder anvendelse for mellemstore virksomheder med mere end 3.000 ansatte og en global nettoomsætning på mere end €900 mio.	Udskudt til midt i 2029.
25. juli 2029A	Bølge 3: Reglerne finder anvendelse for mindre store virksomheder med mere end 1.000 ansatte og en global nettoomsætning på mere end €450 mio.	Udskudt til midt i 2030.
Løbende krav	Virksomheder skal overvåge hele forsyningskæden og gennemføre årlige vurderinger af due diligence-forpligtelser.	Overvågningsansvar begrænses til kun at omfatte direkte leverandører. Vurderingshyppigheden reduceres fra årligt til hvert femte år.

7 Ændringer i EU's taksonomiforordning: begrænsninger af rapporteringsbyrden

Forslaget til omnibuspakken vil medføre nogle ændringer af EU's taksonomiforordning, hvis det vedtages uden ændringer.

Formålet med de foreslåede ændringer er at begrænse de administrative byrder og omkostninger for virksomhederne og samtidig bevare gennemsigtigheden i klassifikationerne af bæredygtige investeringer. Det er nu kun virksomheder med mere end 1.000 ansatte og en omsætning på over 450 millioner euro, der skal leve op til kravene.

Foruden ændringen af tærskelværdierne indeholder omnibuspakken også tiltag for at forenkle og præcisere taksonomien. Det er blandt andet de følgende ændringer:

- *Forenkling af tekniske screeningskriterier*, så det bliver lettere for virksomheder at vurdere og

rapportere deres aktiviteter i overensstemmelse med taksonomien.

- *Klargøring af 'do no significant harm' (DNSH)-kriterier*, der sikrer, at økonomiske aktiviteter, der bidrager til ét miljømål, ikke skader andre miljømål.
- *Justering af rapporteringsforpligtelser*, så de administrative byrder reduceres uden at underminere gennemsigtighed og investorers adgang til nødvendige data.
- *Udvidelse af taksonomiens anvendelsesområde*, så nye sektorer, der hidtil ikke har været dækket, kan inkluderes i en mere målrettet og fleksibel ramme.
- *Harmonisering af definitioner på tværs af bæredygtighedsreglerne* for at sikre, at taksonomien spiller bedre sammen med andre EU-regler om bæredygtighed, herunder CSRD og Sustainable Finance Disclosure Regulation (SFDR).
- *Indførelse af en proportionalitetsmekanisme*, der gør det muligt for mindre virksomheder at benytte en forenklet rapporteringsmetode.

Den foreslåede proportionalitetsmekanisme i omnibuspakken indebærer, at mindre virksomheder kan benytte en forenklet rapporteringsmetode for at reducere den administrative byrde.

Proportionalitetsmekanismen omfatter blandt andet det følgende:

- *Forenklet vurdering og rapportering*: Mindre virksomheder får mulighed for at vurdere og rapportere et begrænset sæt af taksonomidata frem for at skulle gennemføre en fuld vurdering af og rapportering om alle taksonomidata, herunder en detaljeret vurdering af og rapportering om hvorvidt virksomhedernes økonomiske aktiviteter er i overensstemmelse med alle dele af taksonomien.
- *Mindre detaljerede oplysninger*: Virksomheder skal kun oplyse overordnede tal og nøgleindikatorer uden krav om at rapportere på alle tekniske kriterier i taksonomien.
- *Frivillig anvendelse*: Mindre virksomheder kan selv vælge, om de vil benytte den forenkledede metode eller fortsat rapportere fuldt ud efter taksonomien.
- *Tilpasning efter virksomhedsstørrelse*: En proportionalitetsmekanisme medfører forskellige rapporteringskrav baseret på virksomhedsstørrelse og sektor, hvilket sikrer en mere proportional og fleksibel ordning.

Formålet med proportionalitetsmekanismen er at sikre, at mindre virksomheder stadig kan bidrage til bæredygtighedsrapporteringen, men uden at de bliver pålagt uforholdsmæssigt store omkostninger og ressourcekrav.

Mulige praktiske konsekvenser af lempelserne

Selv om de foreslåede ændringer giver mindre virksomheder mulighed for at bruge en forenklet rapporteringsmetode, kan dette have praktiske konsekvenser i forhold til investorers og finansielle aktørers forventninger. Mange banker, investorer og andre finansielle institutioner kræver fuldstændige og detaljerede bæredygtighedsoplysninger og -data som en del af deres risikovurdering og investeringsbeslutninger.

Mange bæredygtighedsfokuserede fonde, ESG-ratingbureauer og banker anvender deres egne standarder for bæredygtighedsrapportering, som kan gå ud over de regulatoriske minimumskrav. Virksomheder, der ønsker adgang til grøn finansiering, bæredygtighedsrelaterede investeringsfonde eller favorable lånevilkår, kan derfor opleve, at de i praksis stadig skal levere omfattende ESG-data for at imødekomme investorers og långiveres forventninger. Dette kan betyde, at virksomheder, selv om de benytter den forenkledede rapporteringsmetode under taksonomien, fortsat vil møde markedsdrevne krav om mere omfattende og detaljerede oplysninger.

Det kan føre til en praksis, hvor virksomheder, der vælger den forenkledede rapportering, stadig bliver nødt til eller "presses til" at levere mere omfattende data for at sikre adgang til finansiering og investeringer. Virksomheder kan derfor opleve, at de formelt set ikke er forpligtet til at rapportere visse oplysninger, men i praksis bliver nødt til at gøre det for at imødekomme markedets krav.

Dette kan skabe en skævhed mellem lovgivningens lempelse af kravene og markedets faktiske forventninger.

I praksis kan frivilligheden derfor vise sig at være begrænset, hvis store investorer eller kunder forventer fuld gennemsigtighed i ESG-data, uanset regulatoriske krav.

Fordele og ulemper ved de foreslåede ændringer

De foreslåede ændringer af taksonomiforordningen er en del af EU's mål om at balancere bæredygtighedskrav med virksomhedernes administrative byrder. EU-Kommissionen sigter mod at sikre, at taksonomiforordningen fortsat understøtter den grønne omstilling, men samtidig er mere praktisk anvendelig for virksomheder og investorer.

Tilhængerne hævder, at denne ændring vil sikre, at forordningen forbliver effektiv uden at pålægge mindre virksomheder for store omkostninger. De fremhæver, at den begrænsede rapporteringsbyrde vil gøre det lettere at overholde reglerne, samtidig med at store virksomheder stadig skal give oplysninger om bæredygtighed i henhold til taksonomikravene. Derudover sikrer fokus på større virksomheder, at bæredygtighedsrapporteringen koncentrerer sig der, hvor den har størst betydning.

Kritikere advarer dog om, at frivillig rapportering for mindre virksomheder kan føre til uoverensstemmelser i bæredygtighedsdata og manglende synlighed af mindre virksomheders miljømæssige og sociale påvirkninger. Nogle investorer og interessenter frygter også, at begrænsningen af obligatoriske oplysninger kan underminere sammenligneligheden mellem virksomheder og sektorer og dermed begrænse pålideligheden af bæredygtighedsrelaterede finansielle beslutninger.

Ændring af taksonomien

Kategori	Tidligere krav	Nye krav
Rapporteringens omfang	Alle omfattede virksomheder	Kun >1.000 ansatte, >450 mio. euro i omsætning
Obligatorisk rapportering	Påkrævet for alle	Frivilligt for de fleste
Tilpasning af rapportering	Streng tilpasning til EU's kriterier	Fleksibilitet indført for sektorvariationer
Tredjepartsverifikation	Obligatorisk for alle virksomheder	Kun påkrævet for store virksomheder

Tidsplan for gennemførelse og anvendelse af ændringer i EU's taksonomi

Tidspunkt	Før foreslåede ændringer	Efter foreslåede ændringer (omnibuspakken)
2021	Ikke-finansielle virksomheder skulle for regnskabsåret 2021 rapportere om, hvorvidt deres aktiviteter var omfattet af taksonomien ("taxonomy-eligible").	Ingen ændringer.

2022	Ikke-finansielle virksomheder skulle for regnskabsåret 2022 rapportere om taksonomikompatible aktiviteter ("taxonomy-aligned"). Finansielle virksomheder skulle rapportere om, i hvilken grad de finansierer eller har investeret i taksonomiomfattet aktiviteter.	Ingen ændringer.
2023	Finansielle virksomheder skulle for regnskabsåret 2023 rapportere om taksonomikompatible aktiviteter.	Ingen ændringer.
2024	Virksomheder, der er omfattet af CSRD, skulle begynde at rapportere i overensstemmelse med de udvidede krav i taksonomien.	Forslag om at udskyde anvendelsen af CSRD-kravene med to år, hvilket også vil påvirke taksonomirapporteringen.
2026	Forventet udvidelse af taksonomien til at omfatte yderligere miljømål og potentielt sociale mål.	Forslag om at forenkle og reducere rapporteringskravene for at mindske den administrative byrde for virksomhederne.

Disse foreslåede ændringer af taksonomiforordningen er en del af EU's bestræbelser på at skabe en mere effektiv og mindre byrdefuld bæredygtighedsrapportering, hvor fokus er på de virksomheder, der har størst betydning for den grønne omstilling. Samtidig tilpasses reglerne, så de harmonerer bedre med øvrige ESG-relaterede lovgivninger og krav til virksomheder.

8 Ændringer i Carbon Border Adjustment Mechanism (CBAM): ændring af compliance-mekanismer

En Mekanismen for CO₂-grænsetilpasning (kulstofgrænsetilpasningsmekanismen, Carbon Border Adjustment Mechanism (CBAM)) er også ændret. Ændringerne har til formål at begrænse den

lovgivningsmæssige byrde for virksomheder, samtidig med at miljømålene opretholdes. Efter nye regler er de direkte overholdelsesforpligtelser blevet fjernet for 90 % af de tidligere omfattede virksomheder, selvom 99 % af de udledninger, der oprindeligt var omfattet af CBAM, stadig er omfattet af reglernes ændrede anvendelsesområde. Det tyder på, at de fleste udledninger er koncentreret blandt et mindre antal store virksomheder, som fortsat er reguleret under den ændrede mekanisme.

Indirekte virkninger og mulige konkurrencefordele for store virksomheder

Selvom en stor del af virksomhederne nu fritages fra direkte CBAM-overholdelsesforpligtelser, kan ændringerne skabe konkurrencefordele for store virksomheder i forhold til mindre virksomheder. Større virksomheder, der fortsat er omfattet af CBAM, vil stadig være forpligtet til at rapportere og betale for deres emissioner. De kan dog vælge at overvælte omkostningerne på deres leverandører og underleverandører – herunder mindre aktører, der ellers er fritaget.

Små og mellemstore importører kan derfor stadig opleve en økonomisk og administrativ indirekte byrde, hvis de handler med større virksomheder, der indarbejder CBAM-omkostninger i deres prissætning eller kontraktkrav. Det er dog ikke primært CBAM-specifikke compliance-omkostninger, der skaber konkurrenceforskelle, men snarere store virksomheders generelle styrkeposition i markedet.

Større virksomheder har flere ressourcer, stærkere kapitalgrundlag og bedre forhandlingsstyrke. De kan vælge mellem flere leverandører, presse mindre virksomheder i forhandlinger og fastsætte kontraktvilkår, der er fordelagtige for dem selv. Det betyder, at de lettere kan sikre, at deres produkter lever op til CBAM-kravene, mens mindre virksomheder kan have sværere ved at imødekomme kravene eller forhandle vilkår, der er fordelagtige for dem.

I praksis kan det betyde, at de regulatoriske lempelser for mindre virksomheder ikke nødvendigvis giver dem reelle økonomiske lempelser eller konkurrencemæssige fordele, da større virksomheder fortsat vil have den stærkeste markedsposition. De kan bruge deres ressourcer og forhandlingsmagt til at styre, hvordan CBAM-kravene fordeles i værdikæden, hvilket kan give dem en endnu stærkere position i forhold til mindre virksomheder.

Derudover har større virksomheder ofte bedre adgang til markedsdata og juridisk rådgivning, hvilket kan give dem en yderligere fordel i at navigere i CBAM-reglerne og optimere deres strategiske tilpasning. De kan lettere forudse ændringer i reguleringen, tilpasse deres forretningsmodel i tide og anvende ekspertise til at begrænse deres økonomiske og administrative byrder. Mindre virksomheder har derimod typisk færre

ressourcer til at investere i ekstern rådgivning og markedsanalyser, hvilket kan gøre det vanskeligere for dem at træffe informerede og gode beslutninger om CBAM's konsekvenser for deres virksomhed og om, hvordan de bedst kan begrænse de økonomiske og administrative byrder forbundet dermed.

Frivilligt certificeringssystem og dets fordele og ulemper

Der er indført et nyt frivilligt certificeringssystem, som gør det muligt for virksomheder at vise, at de overholder reglerne, uden at der er behov for komplekse rapporteringskrav. Tilhængerne hævder, at denne tilgang fastholder CBAM's miljømål og samtidig gør det mere praktisk at overholde reglerne. De mener, at den strømlinede reguleringsproces vil forbedre handelsrelationerne, samtidig med at EU's CO₂-prissætningsmekanisme forbliver intakt.

Nogle miljøorganisationer advarer dog om, at hvis man udelukker mange virksomheder fra direkte forpligtelser, kan det svække mekanismens effekt. Kritikere hævder, at en begrænsning af det direkte tilsyn kan gøre det lettere for virksomheder at omgå CBAM's tilsigtede effekt på CO₂-prissætningen. En anden bekymring fra brancheorganisationer er, at forenklingen kan føre til juridisk usikkerhed, især med hensyn til, hvordan importerede varer med komplekse forsyningskæder vil blive vurderet.

CBAM-ændring	Tidligere krav	Nye krav
Lovmæssige forpligtelser	Gælder for de fleste virksomheder	Fritaget for 90 % af virksomhederne, samtidig med at 99 % af emissionerne dækkes
Certificerings-system	Ikke tilgængelig	Frivillig certificering indført
Sektorale fritagelser	Ingen undtagelser	Begrænsede undtagelser for lavemissionsindustrier

Rapporterings-frekvens	Kvartalsvis	Årligt for sektorer med lav risiko
------------------------	-------------	------------------------------------

Tidsplan for implementering og anvendelse af ændringer i CBAM

Tidspunkt	Før foreslåede ændringer	Efter foreslåede ændringer (omnibuspakken)
1. oktober 2023	En overgangsperiode begynder. Importører har siden da skulle rapportere kvartalsvis om indlejrede emissioner uden finansielle justeringer.	Ingen ændringer.
2026	CBAM træder i kraft med fuld anvendelse. Alle importører af dækkede varer skal købe CBAM-certifikater svarende til indlejrede emissioner.	Indførelse af en minimumstærskel på 50 tons hvert år. Det fritager ca. 90% af importørerne fra at være omfattet af CBAM. Men CBAM vil fortsat omfatte 99% af alle emissionerne.
2027	Ingen specifikke ændringer planlagt.	Forenklede compliance-regler træder i kraft, herunder lettere procedurer for at anerkende CO ₂ -priser betalt i oprindelseslandet.

Disse ændringer af CBAM er en del af EU's bestræbelser på at balancere effektive klimaforanstaltninger med begrænsning af administrative byrder for virksomhederne. Ved at fokusere reguleringen på de største udledere søger EU at opretholde sine miljømål og samtidig lette compliance-kravene for mindre aktører.

9 Vejen frem: balance mellem ambition og gennemførlighed

Efterhånden som omnibuspakken bevæger sig gennem lovgivningsprocessen, forventes debatterne at fortsætte. Mens mange virksomheder og politikere ser ændringerne som et nødvendigt skridt for at forbedre konkurrenceevnen

og strømline overholdelsen, er bæredygtighedsgrupper fortsat bekymrede over potentielle huller i gennemsigtighed og ansvarlighed. Europa-Parlamentet forventes at diskutere, om der skal indføres yderligere sikkerhedsforanstaltninger for at imødekomme nogle af disse bekymringer.

Forhandlingerne i Europa-Parlamentet vil være afgørende for den endelige udformning af disse reformer. De politiske beslutningstagere skal finde en balance mellem at begrænse lovgivningens kompleksitet og omkostninger og bevare EU's førerposition inden for virksomheders bæredygtighed.

Den hurtige lovgivningsproces betyder, at de kommende måneder vil være afgørende for udformningen af fremtiden for virksomheders bæredygtighed i Europa.

Både virksomheder, investorer og fortalere for bæredygtighed vil følge udviklingen nøje for at sikre, at EU's bæredygtighedsambitioner forbliver stærke, samtidig med at de er praktiske og omkostningseffektive for virksomheder i alle størrelser.

10 Næste skridt i lovgivningsprocessen

Omnibuspakken vil nu gå videre i EU's lovgivningsproces, hvor både Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union vil gennemgå og diskutere forslaget og eventuelt ændre det. Europa-Parlamentet forventes at holde indledende drøftelser i de kommende måneder, hvor vurderinger på udvalgsniveau vil finde sted før en afstemning i plenum, som kan finde sted senere i 2025.

Samtidig vil Rådet for Den Europæiske Union gennemføre sine egne drøftelser, hvor medlemslandene kan søge ændringer baseret på nationale prioriteter og forretningsmæssige hensyn. Hvis Parlamentet og Rådet vedtager forskellige versioner af forslaget, følger interinstitutionelle forhandlinger (trilog) for at nå frem til et endeligt kompromis.

Tidsplanen for den endelige vedtagelse afhænger af forhandlingernes forløb og kompleksitet, men hvis der opnås enighed på en effektiv måde, kan pakken blive godkendt i slutningen af 2025 eller begyndelsen af 2026, og implementeringstidspunkterne vil variere på tværs af de forskellige lovændringer.

Virksomheder og interessenter bør følge udviklingen for at forberede sig på de kommende lovændringer.

NYHEDSBREV

EU-Kommissionen foreslår omnibuspakke for at ændre bæredygtighedsregler

For yderligere information

Du er velkommen til at kontakte os, hvis du har spørgsmål eller gerne vil diskutere noget i forbindelse med dette nyhedsbrev.

Per Vestergaard Pedersen

Partner

T +45 33 34 03 48

E per.vestergaard@dk.dlapiper.com

Om os

DLA Piper er en af de største advokatvirksomheder i Danmark og er som den eneste af de store danske advokatvirksomheder en del af et globalt netværk. Det betyder, at vi altid kan sætte et stærkt hold og løse opgaver, der går på tværs af landegrænser med viden og indsigt fra 5000 juristkolleger verden over. Vi er en full-service advokatvirksomhed, der yder juridisk rådgivning af højeste kvalitet til erhvervslivet og den offentlige sektor. Vores kunder omfatter private virksomheder i alle størrelser samt kommuner, regioner, myndigheder og offentligt ejede virksomheder.

denmark.dlapiper.com